

سفر به اعماق زمین

در باره پیمایش تنگه رویایی «بوجیر» که ۹ فرود خاطر انگیز دارد

بعید می دانم هیچ تجربه دیگری، تداعی کننده حس و حال در نور دی باشد. در نور دی تلفیقی از حس قدرت و هیجان است که بعضی وقت ها با اضطراب و دلهره ای لذت بخش همراه می شود. تنگه «بوجیر» واقع در غرب هرمزگان و ۶۰ کیلومتری شهر پارسیان، یکی از دره های شناخته شده کشور است که در سال های اخیر نظر گردشگران بسیاری را به خود جلب کرده است. بخشی از پیمایش مسیر تنگه با خودرو انجام می شود اما بخش دیگرش، به ارتفاعات کشیده می شود و نیاز به کوهپیمایی دارد. این تنگه به دو بخش، تنگه بالا و تنگه پایین تقسیم می شود. برای رسیدن به ورودی تنگه بالای بوجیر، حدود یک ساعت کوهپیمایی نیاز است و ورودی تنگه پایین بوجیر، از محل پارک خودروها ۲۰ دقیقه فاصله دارد.

چالش کمتر، چالش بیشتر

تنگه بوجیر به دو شکل فنی و غیر فنی پیمایش می شود. در مسیر فنی تنگه، شما باید از ارتفاعاتی که پیش رویتان قرار دارد، فرود بیابید. این کار نیازمند تجهیزات کامل در نور دی است. در این مسیر، کارگاه هایی وجود دارد که طناب از میان آن ها گذر می کند و شما با پاهایی که عمود بر دیواره هاست، آرام آرام به کمک طناب از

ارتفاع پایین می آید. در این مسیر، کوهپیمایی می کنید، دست به سنگ می شوید، شنای می کنید، شیرجه می زنید، فرود می آید و هر از گاهی هم روی سرسره های طبیعی سر می خورید و در حوضچه های عمیق و زلال آب می افتید. پیمایش فنی تنگه بوجیر مجموعه کاملی از زیبایی های طبیعی است که هر قدر به انتهای آن نزدیک می شوید، بیشتر دلتان می خواهد این مسیر هیچ وقت تمام نشود! در پیمایش غیر فنی آن هم، شما از خروجی تنگه وارد می شوید، با پشت سر گذاشتن چند چالش کوچک تا آخرین آبشار تنگه شنا می کنید، قدم می زنید و از تماشای انحنای سنگ ها و دیواره های سر به فلک کشیده لذت می برید، بدون آن که نیاز به فرود از ارتفاعات و دست به طناب شدن باشد.

۹ فرود خاطر انگیز

مسیر فنی تنگه بالا ۶ فرود و مسیر فنی تنگه پایین ۳ فرود دارد که در مجموع برای شما ۹ چالش شیرین را به ارمغان می آورد. مرتفع ترین فرود در این مسیر، از آبشار انتهایی تنگه پایین است که چیزی حدود ۲۴ متر ارتفاع دارد و عبور از دماغه آن ممکن است شما را به زحمت بیندازد. حوضچه های عمیقی که در مسیر جریان آب قرار دارد، برای پریدن، شیرجه زدن و چند دقیقه دراز کشیدن روی آب فوق العاده است و اگر خوش شانس باشید، دکتر ماهی ها هم به سراغتان می آیند. سرسره های طبیعی مسیر حدود ۳ متر ارتفاع دارند و تجربه طبیعی یک پارک آبی را برایتان رقم می زنند. در تنگه بالا و پایین بوجیر ارتفاع دیواره ها تا بیش از ۱۰۰ متر هم می رسد. در تنگه پایین، زمانی که عرض این دیواره ها به یک متر می رسد و شما ناچار از میان آن ها گذر می کنید، کافی است چند دقیقه ای به آسمان نگاه کنید تا عظمت و شکوه این تنگه شما را غافلگیر کند.

قلب به یادماندنی

رنگ آب در تنگه بوجیر متمایل به سبز است. علت این پدیده هم وجود املاح داخل آب است و ارتباطی با گیاهان آبی ندارد. اوج زیبایی این تنگه هم قلب سرد، عمیق و سبزرنگی است که آخرین آبشار تنگه بالا درون آن می ریزد. گردشگران ساعت ها کنار این قلب طبیعی و زیبا استراحت می کنند، درون آن شیرجه می زنند و محو تماشای

آن می شوند. این قلب، نماد تنگه بوجیر است و به قدری زلال و شفاف است که حتی در پیمایش شبانه تنگه بوجیر و زمانی که فقط نور ماه ستاره ها از شکاف بالای تنگه به آن می تابد هم، باز می درخشد. خبر خوب این که اگر توانایی پیمایش فنی تنگه را در خود نمی بینید، در انتهای مسیر غیر فنی تنگه بالا به این قلب خواهید رسید، جایی که خاطر انگیز ترین و ماندگارترین قاب از پیمایش تنگه بوجیر را در ذهن تان حک می کند.

خالق تجربه های منحصر به فرد میان دره ها

گفت و گو با «حسین عبد اللهی»

راهنمای تورهای دره نور دی

به ویژه تنگه بوجیر در باره این شغل

چالش هایش و... به همراه سرکی

در این تنگه رویایی

مریم شیعه زاده | خبرنگار

پرونده

آدم ها از زندگی کاری خود، چیزهای مختلفی می خواهند. بعضی ها به دنبال مسیر پیشرفت و مدبریت اند و بعضی ها هم برای رسیدن به یک منبع در آمد ساده و در دسترس تلاش می کنند. برای عده ای پر وبال دادن به ایده ها و بروز خلاقیت ها، همیشه حرف اول را می زند و در این بین، عده ای هم ترجیح می دهند از دست هایشان کمک بگیرند و در دنیای هنر سیر کنند. لایه لای همه این اهداف، بعضی ها هم کار می کنند تا حس و حال یا یک تجربه منحصر به فرد را برای دیگران خلق کنند. آن ها با برق چشم آدم ها و لبخند روی صورتشان سروکار دارند. بعضی حرفه ها، میانه ای با یکنواختی و روزمرگی ندارند و هر روز با انواع و اقسام چالش ها و غافلگیری ها مواجه می شوند. «حسین عبد اللهی» راهنمای گردشگری منطقه دیدنی غرب هرمزگان است که به طور تخصصی، به اجرای تورهای دره نور دی می پردازد و به گردشگران دره اولی این فرصت را می دهد تا هیجان معلق ماندن بین زمین و آسمان و دلهره شیرین دره نور دی را تجربه کنند. به دلیل متفاوت و خاص بودن این حرفه و دیدنی های این منطقه سراغ این راهنمای تور ۳۳ ساله رفتیم تا با این دنیای جالب بیشتر آشنا شویم و در کنارش از پیمایش این تنگه رویایی هم خواهیم گفت.

جرت، روحیه خوب و آمادگی جسمانی؛ لازمه شغل تور لیدری

«حسین عبد اللهی» درباره تجهیزات مورد نیاز این شغل، واکنش گردشگران، خطراتش و... می گوید

«حسین عبد اللهی» درباره این تنگه و ملزومات سفر به آن می گوید: «امروز تنگه بوجیر یکی از معروف ترین تنگه های جنوب کشور است. از چند سال قبل، تورهای دره نور دی از تمام کشور به منطقه آمدند و اسم بوجیر بر سر زبان ها افتاد. وقتی تورها از راه می رسیدند، برای رسیدن به تنگه نیاز به وسیله نقلیه داشتند و من هم خودرو در اختیارشان می گذاشتم. هیجان و ذوق گردشگرها بعد از پیمایش تنگه بر ایم عجیب بود. بالاخره بعد از چندبار همراهی کردن تورها، تصمیم گرفتم خودم هم وارد قسمت فنی تنگه شوم. از کودکی بارها آن جارفته بودم. دست به سنگ و بدون تجهیزات، آنرا پیمایش کردم، اما بعضی از بخش های فنی دره را هیچ وقت ندیده بودم. بعد از آن به عنوان کمک میثم زائری یکی از دره نوردهای حرفه ای منطقه، مشغول کار شدم.

این شغل بسیار جذاب اما پر حادثه است

اودر باره تعریفش از این شغل بعد از سال ها تالاش در آن دلایل علاقه مند شدن به آن می گوید: «من همیشه از سروکار داشتن با چالش و ریسک لذت می برم. دره نور دی به دلیل هیجانی که داشت خیلی زود توجهم را جلب کرد. این نکته را هم بگویم که دره نور دی در کنار همه جذابیت هایی که دارد، می تواند بسیار پر حادثه باشد. آشنایی با فنون و مهارت های دره نور دی، از ملزومات این رشته است و من بعد از گرفتن مدارک مرتبط و حضور در دوره های رسمی فدراسیون کوهنوردی و صعودهای ورزشی، آغاز به کار کردم. دوره هایی که تکنیک های صعود و فرود، شناخت ابزار، کار با جایی پی اس و آسمان شب، کمک های اولیه و عنوان های دیگر را شامل می شد. بعد از آن که توانایی و مهارت لازم را در خود دیدم، کار را شروع کردم.

دره نور دی نسبتا گران قیمت است

از او می پرسم که دره نور دی نیاز به چه تجهیزاتی دارد که می گوید: «دره نور دی ورزش نسبتا گران قیمتی به حساب می آید و از آنجا که بسیاری از گردشگران، توانایی خرید این ابزار را ندارند، من این ابزار را در تعداد زیاد و برای اجرای تورهای گردشگری تهیه کرده ام. کلاه ایمنی استاندارد، هارنس، خود حمایت، کارابین، ابزار فرود، وتسوت، طناب استاتیک، کیسه ضد آب، جلیقه شنا، کوله پشتی مخصوص، هد لامپ، جعبه کمک های اولیه و... میلیون ها تومان ارزش مالی دارند و هیچ کدام قابل حذف نیستند و برای یک تجربه شیرین و سلامت، گردشگران به تجهیزات کامل نیاز دارند.

گردشگر فقط جرت داشته باشد، بقیه اش با من

اودر باره پیش نیازها برای دره نور دی و وظایفی که دارد هم می گوید: «من گردشگران زیادی داشتم که از فوبیای آب و ارتفاع می گفتند. گردشگران زیادی داشتم که نگران سن و سال و آمادگی جسمانی شان بودند. برخی ها نگران مهارت شان در شنا بودند و در نهایت همه این افراد راضی و خوشحال از تنگه بیرون آمده اند. من همیشه می گویم برای حضور در تنگه بوجیر و این شغل یعنی دره نور دی علاوه بر جسارت فقط دو چیز لازم است؛ روحیه خوب و البته کمی هم آمادگی جسمانی. آشنایی با مهارت های دره نور دی، آموزش شنا با

جلیقه نجات و بقیه کارها در تنگه به عهده من است و تا جایی که به گردشگر مربوط می شود، فقط و فقط جرت و جسارت نیاز است.

در فصل های گرم به دره های استان های دیگر می روم

«در فصل هایی که تنگه های جنوب مثل درزو، بوجیر و سیریدون قابل پیمایش نیستند و گرما طاقت فرسا می شود، به سمت دره های استان فارس، کهگیلویه و بویر احمد و... می روم و تور برگزار می کنم». او با این مقدمه ادامه می دهد: «این تورها هم اغلب به اصرار گردشگرهایی که پیشتر باهم آشنا شده ایم، برگزار می شود. دره نور دی را در همه ماه های سال انجام می دهم و اگر هم دره نباشم، جزایر یا سواحل هرمزگان هستم. گردشگرهایی که تا غرب هرمزگان می آیند، اغلب از جزایر لاوان و شیدور و سواحل شناخته شده ای مثل مکسر، تبین، بنود... هم دیدن می کنند». از او درباره فعالیت ورزشی و تفریحی مورد علاقه اش بعد از دره نور دی می پرسم که می گوید: «هر چیزی که باب سروکار داشته باشد. گاهی ماهی گیری می کنم و گاهی هم غواصی».

دره نوردهای خود را، پر در دسر ترین گردشگرها هستند

احتمالا گردشگرهای بدخلق یا خود را، یکی از چالش های این شغل هستند. اودر باره پر در دسر ترین گردشگرها و نحوه تعامل با آن ها می گوید: «از در صمیمیت وارد می شوم. با آن ها حرف می زنم و سعی می کنم متقاعدشان کنم چه چیزی برایشان بهتر است. درباره گردشگرهای پر در دسر هم باید بگویم، آن هایی که تجربه یک یا دوبار دره نور دی مبتدی دارند و خودشان را صاحب نظر می داند یا خود را هستند، اغلب چالش برانگیزند. آن دسته از گردشگرانی که از پوشیدن وتسوت و جلیقه نجات شنا و دیگر تجهیزات مورد نیاز هم سرباز می زنند، انرژی زیادی از من می گیرند. جریان های آبی در دره ها و سنگ های تیز کوچک و بزرگ می توانند حوادث جدی رقم بزنند و متأسفانه برخی از گردشگران بدون توجه به نکات ایمنی، صرفا به دنبال راحتی خودشان هستند.

بعید می دانم از این شغل خسته شوم

از او می پرسم که از این شغل و تنگه بوجیر خسته نشده ای که می گوید: «بعید می دانم این اتفاق

